

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců Jana Peroutky a Kryštofa Horna ve věci

žalobce: J. Z., DiS.
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Martinem Kainem
sídlem Nádražní 58, Praha 5

proti
žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 11, Praha 5

za účasti osoby
zúčastněné na řízení obec Dolní Hbity
sídlem Dolní Hbity 55

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2024, č. j. 036057/2024/KUSK,

takto:

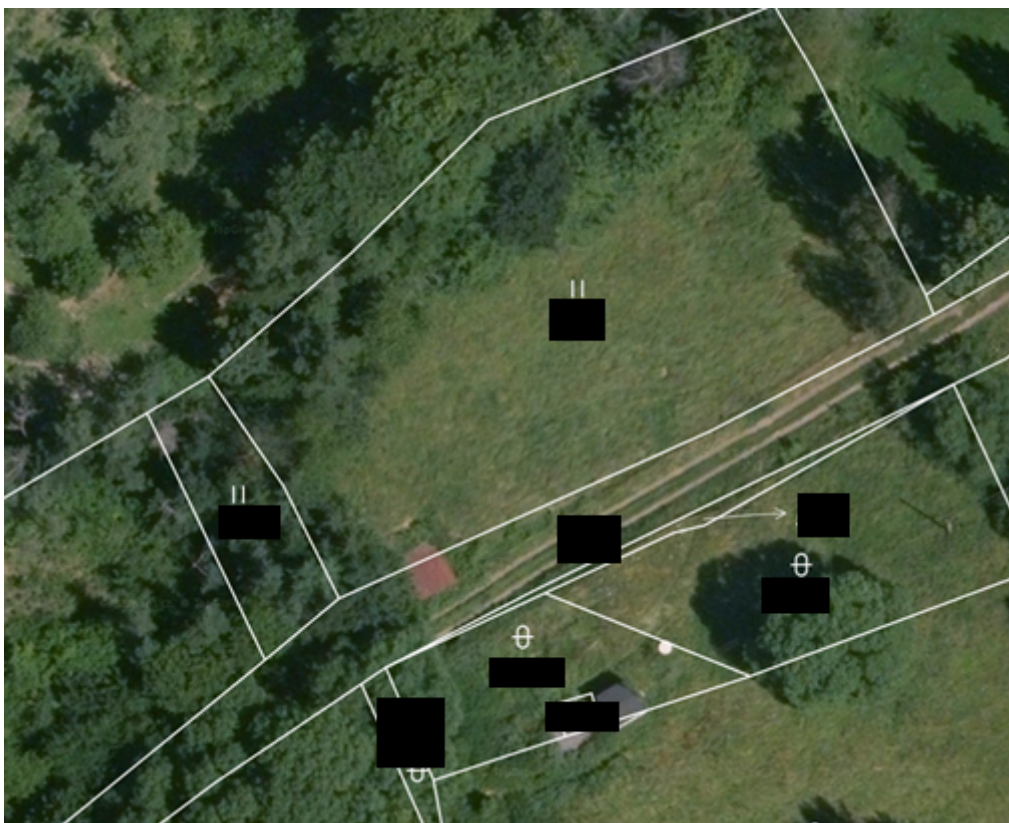
- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

1. Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stavebník“) podala dne 8. 11. 2023 žádost o vydání společného povolení (změna dokončené stavby) podle § 94j a § 94q zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění do 31. 12. 2023, stavby – *rekonstrukce stávající úpravny vod N. na pozemcích parc. st. č. X1, parc. č. X2 a parc. č. X3* (dále též „stavba“) v katastrálním území N. (všechny dále uvedené pozemky se nacházejí v tomto katastrálním území).
2. Městský úřad Příbram (dále jen „městský úřad“) oznámením ze dne 9. 11. 2023 zahájil řízení o společném povolení stavby. Uvedl v něm, že stavba řeší rekonstrukci stávající úpravy vody (rekonstrukce technologie a osazení nového vodojemu), která zajistí zásobování pitnou vodou pro N. Jedná se o veřejně prospěšnou stavbu realizovanou územně samosprávným celkem. Městský úřad účastníky řízení vyzval k podání námitek.
3. Dne 21. 11. 2023 námitky podal žalobce. Uvedl v nich, že je vlastníkem pozemku parc. č. X4 a kopané studny [pozn. soudu – projektovou dokumentací je tento objekt označen jako „stávající pramení jímka – haltýř“ (dále též „haltýř“)], která se na tomto pozemku nachází (pozn. soudu – ve skutečnosti se haltýř nachází zčásti na pozemku parc. č. X4 a zčásti na pozemku parc. č. X5).
4. Pro názornost soud odkazuje na nejnovější letecký snímek z mapového portálu mapy.com. Žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. X4, stavebník je vlastníkem pozemku parc. č. X5, na němž se nachází vyjeté koleje. Pozemek parc. č. X5 se nachází mezi pozemky parc. č. X4 na jedné straně a pozemky parc. č. X2, parc. č. X6 a parc. X3 na druhé straně. Na pozemcích parc. č. X4 a parc. č. X5 se nachází haltýř. Stavba se oproti tomu nachází na pozemcích parc. st. č. X1, parc. č. X2 a parc. č. X3.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

5. Rozhodnutím ze dne 18. 1. 2024, č. j. MeUPB 06027/2024, městský úřad schválil podle § 94p odst. 1 stavebního zákona, § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování a stavebního řádu, a § 15 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění do 31. 12. 2023, ve spojení s § 334a odst. 3 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon 2021“) [srov. BURSÍKOVÁ, Lenka, KORBEL, František, ČERNÝ, Pavel, LACHMANN, Martin, ROZTOČIL, Aleš, BOHADLO, David a kol. Stavební zákon. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2025, s. 2533 až 2535.], stavebníku žádost o vydání společného povolení stavby (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „společné povolení“).
6. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. V odvolání žalobce zpochybnil to, zda městský úřad mohl rozhodnout o existenci vlastnického práva k haltýři. Uvedl, že je vlastníkem haltýře. Povolení k nakládání s vodami nemůže podle žalobce zakládat právo k cizímu pozemkům a stavbám. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
7. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá, aby soud napadené a prvostupňové rozhodnutí zrušil.

Žaloba a další stanoviska účastníků i osoby zúčastněné na řízení

8. V žalobě žalobce namítl, že byla porušena jeho procesní práva (§ 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). V řízení před městským úřadem neměl dostatečný prostor k tomu, aby se mohl vyjádřit ke všem podkladům pro vydání rozhodnutí. Ačkoli žalobce v odvolání na tuto vadu výslovně nepoukázal, jedná se o tak zásadní vadu, že k ní měl žalovaný přihlédnout z úřední povinnosti. Městský úřad svolal na den 11. 1. 2024 ústní jednání, přičemž avizoval, že na něm bude posuzovat otázku existence vlastnického práva k haltýři na pozemcích parc. č. X4 a parc. č. X5, a vyzval účastníky, aby k této skutečnosti předložili důkazy. Žalobce v reakci na tuto výzvu městskému úřadu písemně sdělil, že mu není zřejmé, z jakého důvodu je součástí stavby i haltýř na jeho pozemku, přestože byl městským úřadem opakovaně ujišťován, že tomu tak nemá být. Vlastníkem haltýře se stal v době, kdy nabyl vlastnické právo k pozemku parc. č. X4. Žalobce se ústního jednání sice nakonec neúčastnil, což ale nebyla jeho povinnost, poté mu však bylo doručeno až prvostupňové rozhodnutí. Neměl přitom možnost se seznámit s poklady, které na ústním jednání předložil stavebník. Při nahlížení do spisu (před podáním žaloby) navíc zjistil, že součástí správního spisu vůbec není rozhodnutí Okresního národního výboru v Příbrami ze dne 13. 3. 1967, č. j. vod 405/64. Podle žalobce je otázka vlastnického práva haltýře na pozemku parc. č. X4 pro nyní posuzovanou věc rozhodující. Žalobce od počátku řízení tvrdil, že je vlastníkem nejenom pozemku parc. č. X4, ale i haltýře na tomto pozemku se nacházejícím. Podle projektové dokumentace je haltýř součástí stavby. Pokud je tedy s haltýřem nakládáno, žalobce (jako jeho vlastník) s tím musí souhlasit. Pokud městský úřad rozhodl, že vlastníkem haltýře není žalobce, ale stavebník, porušil tím § 57 odst. 1 a § 64 správního řádu ve spojení s § 114 odst. 3 stavebního zákona, neboť o existenci vlastnického práva může rozhodnout jen obecný soud v civilním řízení. Prvostupňové rozhodnutí je z toho důvodu podle žalobce nicotné, jelikož městský úřad nebyl vůbec věcně příslušný.
9. Ve vyjádření k žalobě žalovaný připomněl, že předmětem správního řízení byla žádost o společné povolení pro stavbu vodního díla „Rekonstrukce stávající ÚV N.“ na pozemcích parc. st. č. X1, parc. č. X2 a parc. č. X3. Vodní dílo (stavba) na pozemku parc. č. X2

bylo pravomocně povoleno dne 24. 2. 2022, kdy žalobce nebyl vlastníkem pozemku parc. č. X4. Všechny námitky, které žalobce uplatňuje, se týkají kopané studny (haltýře) na pozemku parc. č. X4 a parc. č. X5. Jsou proto bezpředmětné. To platí i pro námitku, že žalobci nebyl poskytnut dostatečný prostor k tomu, aby se ve věci vyjádřil. Na ústním jednání se projednávalo jen povolení k odběru vody z haltýře na pozemku parc. č. X4 a parc. č. X5, vůči čemuž nemůže žalobce nyní již nic namítat. Předmětem ústního jednání nebylo probíhající řízení o společném povolení pro stavbu, ale jen vypořádání žalobcových námitek, které se vztahovaly k jinému a již pravomocně skončenému řízení. Pokud stavebník na ústním jednání předložil nějaké doklady, i ty se tohoto řízení nijak netýkaly. O tom, že stavebník při ústním jednání doloží doklady prokazující jeho vlastnictví haltýře, byl ostatně žalobce informován, ale k ústnímu jednání se nedostavil. Pokud v tomto případě městský úřad po ústním jednání nevydal výzvu podle § 36 odst. 3 správního řádu, nejednalo se o vadu mající vliv na zákonnost. Při ústním jednání nebyly do spisu založeny žádné doklady, které by s tímto řízením jakkoli souvisely. Předmětem tohoto řízení je stavba – vodní dílo „*Rekonstrukce stávající ÚVN*.“ na pozemcích parc. st. č. X1, parc. č. X2 a parc. č. X3, jehož součástí (je s ní propojen) je haltýř na pozemku parc. č. X4 a parc. č. X5.

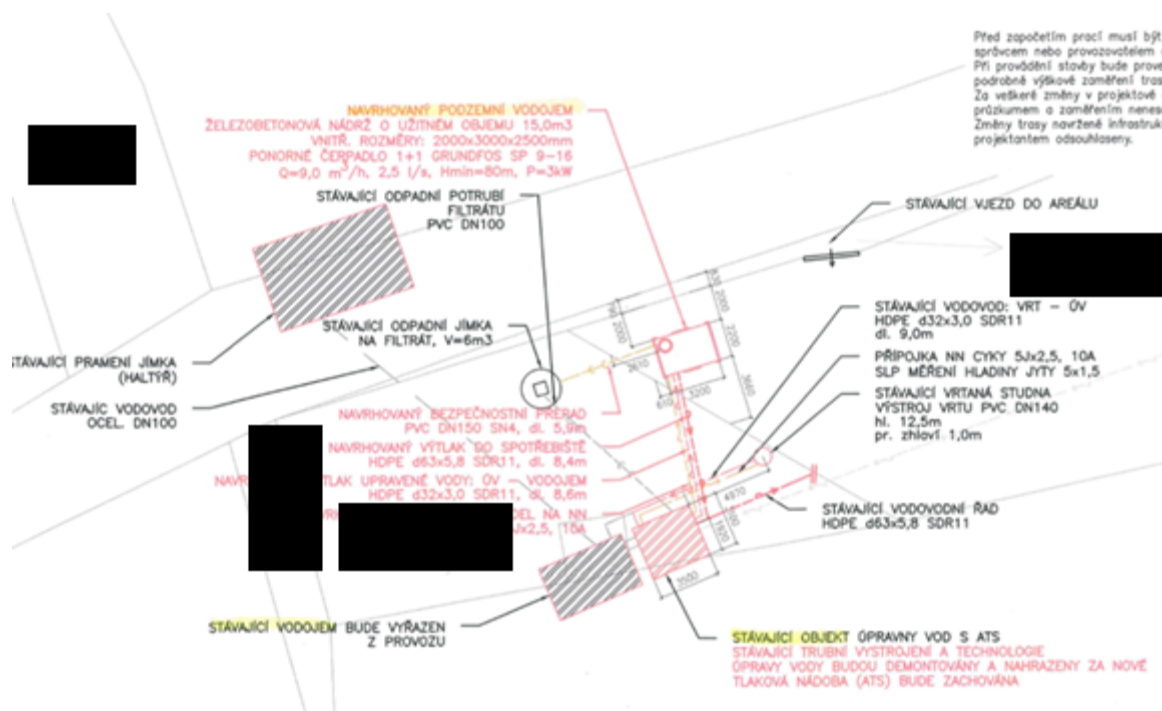
10. V replice žalobce uvedl, že za účelem dokazování bylo zjevně nařízeno ústní jednání. Žalobce nebyl svědkem, ale účastníkem řízení, a proto se k němu nemusel dostavit. Žalobce nebyl v řízení nečinný a ve věci se vždy řádně písemně vyjádřil. Pokud by městský úřad skutečně avizoval, že spis bude doplněn o podklady, z nichž bude dovozováno vlastnické právo k haltýři, žalobce by se s nimi seznámil a vyjádřil by k nim své stanovisko. Toto pochybení nenapravil ani žalovaný, jelikož prvostupňové rozhodnutí nezrušil a žalobce nepoučil o tom, že spis tyto podklady obsahuje. Nejedná se ani o nepodstatné podklady, protože městský úřad jimi v prvostupňovém rozhodnutí argumentoval a na jejich základě byly žalobcovy námitky zamítnuty. Otázka vlastnického práva haltýře byla relevantní, jelikož městský úřad se jí zabýval a na základě předložených podkladů uzavřel, že vlastníkem haltýře je stavebník.
11. Stavebník ve vyjádření k žalobě uvedl, že je vlastníkem rekonstruované stavby – vodárny s úpravnou vody na pozemcích parc. st. č. X1 a parc. č. X2.
12. Při jednání účastníci a osoba zúčastněná na řízení setrvali na svých stanoviscích a zopakovali dosavadní argumentaci.

Posouzení žaloby

13. Žaloba byla podána včas, jak uzavřel NSS v rozsudku ze dne 14. 5. 2025, č. j. 6 As 280/2024-23. Soud dále ověřil, že žaloba byla podána i osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Žalobcem navrženými listinami soud dokazování neprováděl, jelikož byly obsahem správního spisu. Správním spisem se dokazování neprovádí, ale soud z něj bez dalšího vychází (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
14. Jelikož je v tomto případě stavba vodním dílem, je relevantní § 115 odst. 1 vodního zákona, podle něhož pokud tento zákon nestanoví jinak, postupují vodoprávní úřady při řízení o Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

věcech upravených vodním zákonem *podle stavebního zákona*, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl a vodohospodářských úprav.

15. Podle § 15 odst. 6 vodního zákona vodní dílo lze povolit *ve společném územním a stavebním řízení* podle zvláštního zákona, nestanoví-li tento zákon jinak.
16. Ve společném územním a stavebním řízení ve smyslu § 94j stavebního zákona je rozsah námitek *vlastníka sousední nemovitosti* [účastníka řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona – žalobce je *vlastníkem pozemku parc. č. X4*, což není mezi účastníky sporné] vymezen v § 94n odst. 3 stavebního zákona.
17. Podle § 94n odst. 3 věty první, druhé a páté stavebního zákona osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), může uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, *pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě*. Obec uplatňuje ve společném územním a stavebním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. (...) Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek.
18. Účastník řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona je tedy oprávněn k podání jen takových námitek, které jsou spojeny s přímým dotčením na právech zakládajících jeho účastenství (k tomu srov. obdobně např. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, č. 1787/2009 Sb. NSS). Vzhledem k § 94n odst. 3 stavebního zákona a § 65 odst. 1 s. ř. s. žalobce nemůže v žalobě úspěšně vznášet námitky proti závěrům a postupu správních orgánů, které se netýkají jeho právní sféry (přiměřeně viz např. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2023, č. j. 5 As 31/2021-26).
19. Podstatné také je, zda dotčení v právech souvisí právě s tím úkonem veřejné správy, které žalobce v řízení před správním soudem napadl – napadeným rozhodnutím. Soud proto považuje za účelné ozřejmit, co je předmětem napadeného a prvostupňového rozhodnutí. To se odvíjí od toho, jak předmět správního řízení vymezil ve své žádosti o vydání společného povolení stavebník. Ten totiž předmět řízení vymezuje a i jím disponuje. Stavebník v žádosti uvedl, že stavba je *rekonstrukce* stávající úpravny vod na pozemcích parc. st. č. X1, parc. č. X2 a parc. č. X3. K ní bylo třeba přistoupit, jelikož stávající stavebně-technický stav podzemního vodojemu je nevyhovující a dochází k druhotné kontaminaci spodních vod (splachy z okolních zemědělsky využívaných ploch). Při rekonstrukci proto bude osazen nový podzemní železobetonový prefabrikovaný vodojem, v objektu úpravny vody bude vyměněna stávající technika i technologie úpravny vody včetně potrubí.
20. Takové vymezení odpovídá tomu, jak je stavba (rekonstrukce) popsána v technické zprávě projektové dokumentace. Právě projektová dokumentace je pro posouzení toho, co je vlastně stavbou – a tedy předmětem tohoto řízení – zásadní. Projektová dokumentace je nedílnou součástí žádosti a následně i prvostupňového a tím i napadeného rozhodnutí. Stavba může být provedena jen tak, jak je v ní popsáno a vymezeno. Konkrétní způsob plánovaného provedení stavby je pak i v tomto případě zřejmý z koordinačního výkresu projektové dokumentace. Na něm jsou vyznačené černou barvou stávající objekty, které mají zůstat beze změny, a červenou barvou stávající objekty, jež mají být na základě společného povolení (prvostupňového rozhodnutí) rekonstruovány či nově vybudovány:

21. Z projektové dokumentace je zřejmé, že ke stavební činnosti má dojít jen na pozemcích parc. st. č. X1, parc. č. X2, parc. č. X3 a z části na pozemku parc. č. X7, do něhož objekt úpravy vod s ATS z malé části také zasahuje. Z výkresu je patrné, že nově (červenou barvou zvýrazněno) má být zbudován podzemní vodojem (železobetonová nádrž), bezpečnostní přepad, výtlak do spotřebiště, výtlak úpravy vody a připojení čerpadel na NN. Projektová dokumentace sice skutečně zobrazuje i další stávající objekty včetně haltýře (pramení jímka) na žalobcově pozemku parc. č. X4, avšak u ní prvostupňové a napadené rozhodnutí žádnou stavební činnost provádět neumožňují. Legenda k tomuto výkresu jednoznačně popisuje, že stávající objekty, na nichž na základě společného povolení k žádné činnosti dojít nemůže, jsou znázorněny černou barvou a výplní. I přesto má jejich zobrazení v projektové dokumentaci svůj smysl, neboť je jím zachycen skutečný (ale neměnný) stav v území tak, aby se v souladu se skutečností co nejvěrněji promítnul do projektové dokumentace. Totéž platí pro vodovod mezi haltýřem a stavbou. Z projektové dokumentace tedy skutečně plyne, že haltýř na žalobcově pozemku je propojen se stavbou – vodním dílem, které má stavebník v úmyslu zrekonstruovat. Tím ale projektová dokumentace jen zohledňuje faktický stav tak, jak nyní stojí, a žádné změny oproti současnému stavu nezavádí. Realizace stavby – rekonstrukce úpravy vod na existenci haltýře a vodovodu mezi nimi nic nemění zkrátka z toho důvodu, že stavebník nic takového neměl žádostí o společné povolení v úmyslu učinit. Žalobce ve správním řízení namítal, že haltýř by neměl být zahrnut do jiných projektů a neměla by z něj být čerpána voda. Haltýř ale není součástí „projektu“ rekonstrukce úpravy vody a to, že je z něho čerpána voda, s napadeným rozhodnutím nijak nesouvisí. Ostatně, i kdyby soud napadené a prvostupňové rozhodnutí zrušil, na oprávnění stavebníka k odběru podzemních vod to nic nezmění. K tomu stavebníka společné povolení neopravňuje (k tomu podrobněji v následujícím bodě tohoto rozsudku).
22. Soud proto souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobcovy námitky se míjejí s předmětem tohoto řízení. Žalobce byl účastníkem správního řízení z titulu toho, že byl vlastníkem pozemku parc. č. X4. Mohl tedy vznášet námitky, v nichž by poukazoval na to, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

rekonstrukce stavby zasahuje do jeho právní sféry. Žádné takové námitky, ale ve lhůtě pro podání žaloby či ve správním řízení (a tedy včas) žalobce nevznesl. Žalobce namítal, že městský úřad neměl pravomoc posoudit, kdo je vlastníkem haltýře. Uzavřel-li navíc, že vlastníkem haltýře je stavebník, je tento závěr podle žalobce nezákonný. Soud má ovšem v souladu s právě uvedeným za to, že tato otázka není pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí podstatná. Rekonstrukce stavby s vlastnictvím haltýře nijak nesouvisí. Je sice pravda, že městský úřad přehlednosti řízení též příliš nepřispěl, jelikož po podání žalobcových námitek svolal ústním jednání,¹ na němž měl v úmyslu řešit mj. otázku vlastnictví haltýře. Za podstatné ovšem považuje soud to, že ústní jednání městský úřad svolal hlavně z toho důvodu, aby se žalobcovými námitkami vypořádal a v jejich kontextu posoudil, zda jeho skutkové znalosti věci ob stojí. Při ústním jednání městský úřad proto ozřejmil, že důvodem ústního jednání je projednání žalobcových námitek, zjištění skutečného stávajícího stavu stavby a jejího okolí a upřesnění rozsahu stavby. Městský úřad tak do spisu založil rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 10. 5. 2010, č. j. MěÚPB/29045/OŽP/Mrk, a ze dne 29. 11. 2010, č. j. MěÚPb/78234/2010 (srov. § 15 odst. 1 vodního zákona²). Těmito rozhodnutími (pozdější rozhodnutí jen zvyšuje objem odběru vody) vodoprávní úřad povolil stavebníkovi nakládání s podzemními vodami (k jejich odběru) ze stavby („kopaná studna na pozemku parc. č. X1“) i z haltýře („kopaná studna na pozemku parc. č. X4“). Dále v nich vodoprávní úřad konstatoval, že stavby obou studní byly povoleny již rozhodnutím Okresního národního výboru v Příbrami z let 1964 a 1967 a ve výrocích uvedl, že odběr podzemních vod je povolen do 31. 12. 2030. S užíváním (odběrem podzemních vod) souhlasili všichni vlastníci pozemků, na nichž se studny (stavba a haltýř) nacházejí (srov. § 11 odst. 1 vodního zákona³). Dále městský úřad při ústním jednání dodal, že stavba úpravny vod (nová studna) na pozemku parc. č. X2 byla povolena na základě rozhodnutí ze dne 2. 2. 2022, č. j. MeUPB 11758/2022/OŽP/Dum, přičemž toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 2. 2022. Žalobce nebyl účastníkem tohoto řízení (nebyl v tu dobu vlastníkem pozemku parc. č. X4). Městský úřad uznal, že vlastnické právo

¹ Dne 15. 12. 2023 vyzval městský úřad žalobce a stavebníka k účasti na ústním jednání. Na něm měli doložit doklady a informace týkající se haltýře na pozemku parc. č. X4 a parc. č. X5, konkrétně: (i) doklady o jeho vlastnictví, (ii) doklady související s nakládáním s vodami z haltýře a (iii) záměr dalšího využití haltýře v rámci realizace stavby.

² „K provedení vodních děl, k jejich změnám a změnám jejich užívání, jakož i k jejich zrušení a odstranění je třeba povolení vodoprávního úřadu. Povolení k provedení nebo změně vodního díla, které má sloužit k nakládání s vodami povolovanému podle § 8, může být vydáno jen v případě, že je povoleno odpovídající nakládání s vodami nebo se nakládání s vodami povoluje současně s povolením k provedení nebo změně vodního díla (§ 9 odst. 5). V případě podle § 126 odst. 5 se povolení k provedení nebo změně vodního díla nevydává současně s rozhodnutím podle zákona o integrované prevenci; práva a povinnosti vyplývající z povolení k provedení, změně vodního díla nebo změně jeho užívání lze vykonávat nejdříve ode dne nabytí právní moci rozhodnutí podle zákona o integrované prevenci.“

³ „Práva a povinnosti vyplývající z povolení k nakládání s vodami, které bylo vydáno pro účel spojený s vlastnictvím k pozemkům a nebo stavbám, přecházejí na jejich nabyvatele, pokud tyto pozemky a nebo stavby budou i nadále sloužit účelu uvedenému v povolení. To platí i pro jejich uživatele po dobu užívání těchto pozemků nebo staveb v rozsahu, který odpovídá rozsahu práv uživatele k nim, vyplývajících ze vzájemného vztahu mezi vlastníkem a tímto uživatelem. Nabyvatelé těchto pozemků a nebo staveb, případně jejich uživatelé, jsou povinni oznámit vodoprávnímu úřadu, že došlo k převodu nebo přechodu pozemku nebo stavby, s nimiž je povolení k nakládání s vodami spojeno, a to do 2 měsíců ode dne jejich převodu nebo přechodu, případně vzniku práv k jejich užívání.“

k haltýři nebylo doklady předloženými stavebníkem dostatečně prokázáno, ale tato otázka není pro posouzení nyní projednávané věci podstatná. Důležité je, že stavebník má právo z haltýře odebírat podzemní vodu. Vlastnické právo ostatně není městský úřad ani oprávněn závazně určit. Haltýř je součástí projektové dokumentace, jelikož je z něho (v souladu s rozhodnutím vodoprávního úřadu) odebírána podzemní voda. Se stavbou tvoří vzájemně propojené vodní soustavy a z důvodu skutečného technického stavu vodního díla je správně součástí projektové dokumentace. Stavba (rekonstrukce úpravny vody) ale není umísťována na žalobcově pozemku. Žalobce tudíž ani nemusí souhlasit s tím, aby stavebník na svém pozemku rekonstruoval stavbu.

23. Z toho je zřejmé, že při ústním jednání městský úřad ozřejmil důležité skutečnosti, jež byly pro rozhodnutí ve věci samé podstatné (např. ověřil, zda existuje povolení k nakládání s podzemní vodou z haltýře a stavby) a sám konstatoval, že otázka vlastnického práva haltýře není relevantní (a o existenci vlastnického práva může rozhodovat jen obecný soud v civilním řízení). Otázku vlastnického práva k haltýři tedy městský úřad nijak neřešil a prvostupňovým rozhodnutím (potvrzeným napadeným rozhodnutím) povolil ve společném řízení rekonstrukci stavby – vodního díla, která se haltýře a žalobcova pozemku nijak nedotkne. To ostatně žalobce ve lhůtě pro podání žaloby ani ve správním řízení netvrdil, natož, aby tak učinil dostatečně konkrétně. Kupříkladu nepoukazoval na to, že realizací stavby dojde ke zvýšení odběru vody – a tedy k narušení hydrologických poměrů v území a nedostatku vody pro sousedy v okolí včetně žalobce. Taková námitka by přitom ani nebyla důvodná, jelikož stavba nijak nezvyšuje dosavadní povolený objem odběru podzemní vody. Provedením stavby se hydrologické poměry nezmění, neboť stavba umožňuje pouze zásobování vodou z již povoleného zdroje (odběr podzemních vod povolují v přechodném bodě zmiňovaná rozhodnutí vodoprávního úřadu, což městský úřad při ústním jednání ověřil). Jde-li o to, že haltýř je se stavbou propojen vodovodem, soud opakuje, že se nejedná o následek napadeného rozhodnutí. K tomu došlo jiným aktem, který soud nyní přezkoumávat nemůže. Nemůže být tedy ani napadeným rozhodnutím od stavby odpojen, jak snad žalobce požadoval.
24. Žalobce pak sice má pravdu v tom, že městský úřad porušil § 36 odst. 3 správního řádu, neboť po doplnění správního spisu neumožnil žalobci vyjádřit se k novým podkladům rozhodnutí. Soud ovšem připomíná, že procesní práva nejsou samoúčelná, ale slouží k ochraně práv hmotných (srov. např. rozsudek NSS ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011-565, nebo ze dne 25. 4. 2019, č. j. 6 As 49/2019-27). Z žaloby neplyne, že by výsledek řízení byl jiný, pokud by se žalobce před vydáním prvostupňových rozhodnutí seznámil s podklady, které stavebník doložil při ústním jednání. V prvostupňovém rozhodnutí je přitom to, co bylo projednáváno při ústním jednání (a co je v záznamu z ústního jednání zaznamenáno) kompletně reprodukováno, a to včetně podkladů, které stavebník při ústním jednání předložil. Žalobce tedy nejpozději při doručení prvostupňového rozhodnutí nejenom, že věděl, že správní spis obsahuje nové podklady, ale mohl mít i poměrně ucelenou představu o tom, o jaké podklady se jedná. Nic mu přitom nebránilo, aby nahlédl do spisu, ať již před podáním odvolání, či po jeho podání, kdy jej mohl následně doplnit o další důvody, na základě nichž se domníval, že prvostupňové rozhodnutí nemá obstat. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno 23. 1. 2024, přičemž napadené rozhodnutí bylo vypraveno dne 21. 5. 2024. Žalobce tak měl dostatek času, aby se ve věci vyjádřil. Nejedná se proto o vadu způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí.

25. Jde-li o poněkud izolovanou námitku, že součástí správního spisu není rozhodnutí Okresního národního výboru v Příbrami ze dne 13. 3. 1967, č. j. vod 405/64, není tomu tak. Tento podklad je přiložen k záznamu o ústním jednání, který je založen na č. l. 7 správního spisu. V tomto záznamu je na něj i poukazováno a z ničeho ani nelze usuzovat, že by snad tento podklad neměl být součástí správního spisu již od okamžiku, kdy do něj byl založen záznam z ústního jednání. A i kdyby snad toto rozhodnutí skutečně nebylo součástí správního spisu, žalobce též v tomto případě netvrdí, jak jej tato skutečnost zkracuje v právní sféře. Z obsahu správního spisu (či jiných podkladů) ani nic takového neplyne. Též tato námitka tak není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

26. Z toho důvodu žaloba není důvodná, přičemž soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost.
28. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s. ve znění do 31. 12. 2025 v souvislosti s přechodným ustanovením podle části sedmé, čl. XI bodu 2 zákona č. 314/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony). Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil. Rozhodl proto, že tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. března 2026

Lenka Oulíková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.